

TEZA:

Dolna granica kary pieniężnej wynosi półtorakrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, które wynosiło 2 100 zł. Oznacza to, iż orzeczenie kary w wysokości 3 000 zł, mimo faktu, iż o taką zawniósł Obwiniony i nie spotkało się to ze sprzeciwem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego oraz Pokrzywdzonej, stanowi naruszenie przepisów ustawy i takie rozstrzygnięcie nie może funkcjonować w orzecznictwie dyscyplinarnym.

Wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 3 200 zł spełnia cele kary i odpowiada społecznemu poczuciu sprawiedliwości, szczególnie wobec faktu pojednania się Obwinionego z Pokrzywdzoną.

Sygn. akt: WO - 117/22

ORZECZENIE

z dnia 9 listopada 2022 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: S WSD Piotr Karwat

Sędziowie: S WSD Dariusz Smejda

S WSD Adam Lonty /sprawozdawca/

Protokolant: Justyna Kosińska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krzysztofa Żmudy po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2022 r. w Warszawie na rozprawie sprawy radcy prawnego W. C., wpisanego na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgową Izby Radców Prawnych pod numerem wpisu (...),

obwinionego o to, że:

W okresie od lipca 2016 r. do 05 lipca 2018 r. w (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną S. C. w ten sposób, że wielokrotnie wszczywał awantury w trakcie których ubliżał jej słowami uznawanymi za wulgarne i obelżywe, dusił i uderzał pięściami po głowie popychał, szarpał, kopał, uderzał przedmiotami, groził pozbawieniem życia a nadto w dniu 5 lipca 2018 r. wszczywał awanturę w trakcie której dusił i uderzał pięścią po głowie a następnie uderzył pokrzywdzoną żelazkiem w głowę na skutek czego pokrzywdzona doznała obrażeń głowy w postaci rozcięcia na czole tj. o czyn z art. 207 § 1 kodeksu karnego

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego, określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2020r. poz. 75 ze zm.)

z powodu odwołania Ministra Sprawiedliwości od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 14 marca 2022 r. (sygn. akt: OSD/W/31/2021)

orzeka:

1. zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że:
  - wymierza karę pieniężną w wysokości 3 200,00 zł (słownie: trzy tysiące dwieście złotych),
  - wymierza dodatkowo zakaz sprawowania patronatu przez okres 3 lat,

2. na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych zasądza od radcy prawnego W. C. koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w zryczałtowanej wysokości 1 800,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych) płatne na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych.

UZASADNIENIE

W dniu 26 listopada 2021 r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Dyscyplinarnej wpłynął wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych o ukaranie radcy prawnego W. C. W dniu 14 czerwca 2021 r. przedstawiono mu zarzut, że w okresie od lipca 2016 r. do 05 lipca 2018 r. w (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną S. C. w ten sposób, że wielokrotnie wszczywał awantury w trakcie których ubliżał jej słowami uznawanymi za wulgarne i obelżywe, dusił i uderzał pięściami po głowie popychał, szarpał, kopał, uderzał przedmiotami, groził pozbawieniem życia a nadto w dniu 5 lipca 2018 r. wszczywał awanturę w trakcie której dusił i uderzał pięścią po głowie a następnie uderzył pokrzywdzoną żelazkiem w głowę na skutek czego pokrzywdzona doznała obrażeń głowy w postaci rozcięcia na czole tj. o czyn z art. 207 § 1 kodeksu karnego tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego, określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2020r. poz. 75 ze zm.).

W toku postępowania, zeznania składała Pokrzywdzona S. C., która poinformowała o zawarciu z Obwinionym ugody przed mediatorem, która reguluje szereg kwestii dotyczących rozwodu, alimentów i spraw majątkowych Stron. Pokrzywdzona zeznała, iż Obwiniony zapłacił na jej rzecz

20 000 zł zadośćuczynienia za wyrządzone krzywdy oraz terminowo reguluje alimenty w uzgodnionej wysokości 3 800 zł miesięcznie. Pokrzywdzona S. C. dodała również, iż kontakty byłych małżonków są poprawne i przebiegają we wzajemnym wsparciu.

Obwiniony W. C. przyznał się do zarzucanych czynów, potwierdził wszystkie zeznania złożone przez S. C. i wyraził żal z powodu czynów, których się dopuścił.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uwzględniając zawiniony charakter czynu Obwinionego i jego wnioski o dobrowolne poddanie się karze pieniężnej w wysokości 3 000 zł wobec braku sprzeciwu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego oraz Pokrzywdzonej uznał za adekwatne dla osiągnięcia celów postępowania dyscyplinarnego, wymierzenie zaproponowanej przez radcę prawnego W. C. karę.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

Mając na uwadze prawidłowo ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny i treść złożonej skargi, odwołanie Ministra Sprawiedliwości należy uznać za słuszne i zasadne.

Zdaniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, opierając się na bezsprzecznym stanie faktycznym, przyjętym za podstawę orzeczenia Sądu I instancji, należy stwierdzić, iż radca prawny W. C. dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 11, art. 12 oraz art. 33 pkt. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych dokonując oceny pierwszego z przywołanych w Skardze zarzutów, dotyczącego obrazu przepisów prawa materialnego, tj. art. 65 ust. 2ba ustawy o radcach prawnych, poprzez wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 3 000 zł, tj. poniżej ustawowego zagrożenia, nie mógł nie zgodzić się z przywołaną argumentacją. We wskazanym artykule dolna granica orzeczenia kary pieniężnej wynosi półtorakrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, które wynosiło 2 100 zł. Oznacza to, iż orzeczenie kary w wysokości 3 000 zł, mimo faktu, iż o taką zawniósł Obwiniony i nie spotkało się to ze sprzeciwem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego oraz Pokrzywdzonej, stanowi naruszenie przepisów ustawy i takie rozstrzygnięcie nie może funkcjonować w orzecznictwie dyscyplinarnym.

Wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 3 200 zł spełnia cele kary i odpowiada społecznemu

poczuciu sprawiedliwości szczególnie wobec faktu pojednania się Obwinionego z Pokrzywdzoną.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny podzielił również stanowisko Ministra Sprawiedliwości w analizie ustalonego stanu faktycznego w kontekście treści drugiego zarzutu. Zgodnie z treścią art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych obok kary nagany i kary pieniężnej można orzec dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na czas od roku do pięciu lat. Wymieniony środek dyscyplinarny może być orzeczony fakultatywnie w przypadku wymierzenia wskazanych kar. W niniejszej sprawie należy stwierdzić, iż charakter popełnionego deliktu uzasadnia zastosowanie dodatkowego zakazu sprawowania patronatu nad aplikantami przez okres 3 lat. Z całą stanowczością należy stwierdzić, iż osoba dopuszczająca się czynów tego typu, nie jest godna sprawowania pieczy nad aplikantami oraz nie może stanowić wzorca postępowania dla osób zamierzających wykonywać zawód radcy prawnego.

Uznając powyższe, wobec treści art. 64 ust. 1 o radcach prawnych, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o radcach prawnych w związku z § 1 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z 20 marca 2015 r. w sprawie zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.